

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ
ÚNIE

EURÓPSKA RADA

NOVÉ RIEŠENIE PRE SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO V EURÓPSKEJ ÚNII

Výňatok zo záverov Európskej rady z 18. – 19. februára 2016 ⁽¹⁾

(2016/C 69 I/01)

SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO A EURÓPSKA ÚNIA

1. Členovia Európskej rady sa na svojom decembrovom zasadnutí dohodli, že budú úzko spolupracovať s cieľom nájsť vzájomne uspokojivé riešenia vo všetkých štyroch oblastiach uvedených v liste britského predsedu vlády z 10. novembra 2015.
2. Európska rada sa dnes dohodla, že primeranou odpoveďou na obavy Spojeného kráľovstva je nižšie uvedený súbor dojednaní, ktoré sú v plnom súlade so zmluvami a ktoré nadobudnú účinnosť v deň, keď vláda Spojeného kráľovstva oznámi generálnemu tajomníkovi Rady, že Spojené kráľovstvo sa rozhodlo zostať členom Európskej únie:
 - a) rozhodnutie hláv štátov alebo predsedov vlád zasadaajúcich v Európskej rade o novom riešení pre Spojené kráľovstvo v rámci Európskej únie (príloha I);
 - b) vyhlásenie obsahujúce návrh rozhodnutia Rady o osobitných ustanoveniach týkajúcich sa účinného riadenia bankovej únie a dôsledkov ďalšej integrácie eurozóny, ktoré sa prijme v deň nadobudnutia účinnosti rozhodnutia uvedeného v písmene a) (príloha II);
 - c) vyhlásenie Európskej rady o konkurencieschopnosti (príloha III);
 - d) vyhlásenie Komisie o mechanizme vykonávania subsidiarity a mechanizme znižovania zaťaženia (príloha IV);
 - e) vyhlásenie Európskej komisie o indexácii prídavkov na deti prenášaných do iného členského štátu, ako je členský štát, v ktorom má pracovník pobyt (príloha V);
 - f) vyhlásenie Komisie o ochrannom mechanizme uvedenom v odseku 2 písm. b) oddielu D rozhodnutia hláv štátov alebo predsedov vlád (príloha VI);
 - g) vyhlásenie Komisie o otázkach týkajúcich sa zneužívania práva na voľný pohyb osôb (príloha VII).
3. Pokiaľ ide o rozhodnutie v prílohe I, hlavy štátov alebo predsedovia vlád vyhlásili, že:
 - i) toto rozhodnutie poskytuje právnu záruku, že záležitosti spojené s obavami Spojeného kráľovstva, ktoré vyjadřilo v liste z 10. novembra 2015, sa zohľadnili;
 - ii) obsah tohto rozhodnutia je v plnom súlade so zmluvami;

⁽¹⁾ Dokument ST 1/16, strany 1, 2 a 8 až 36 sú dostupné na webovej stránke: <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-1-2016-INIT/sk/pdf>.

- iii) toto rozhodnutie je právne záväzné a možno ho zmeniť alebo zrušiť len na základe spoločnej dohody hláv štátov alebo predsedov vlád členských štátov Európskej únie;
 - iv) toto rozhodnutie nadobudne účinnosť v deň, keď vláda Spojeného kráľovstva oznámi generálnemu tajomníkovi Rady, že Spojené kráľovstvo sa rozhodlo zostať členom Európskej únie.
4. Rozumie sa, že ak by výsledkom referenda v Spojenom kráľovstve bolo jeho vystúpenie z Európskej únie, súbor dojednaní uvedený v odseku 2 sa zruší.
-

PRÍLOHA I

**ROZHODNUTIE HLÁV ŠTÁTOV ALEBO PREDSEDŮV VLÁD ZASADAJÚCICH V EURÓPSKEJ RADE
O NOVOM RIEŠENÍ PRE SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO V RÁMCI EURÓPSKEJ ÚNIE**

Hlavy štátov alebo predsedovia vlád 28 členských štátov Európskej únie zasadajúci v Európskej rade, ktorých vlády sú signatármi zmlúv, na ktorých je založená Únia,

so želaním urovnať v súlade so zmluvami určité otázky, ktoré nastolilo spojené kráľovstvo vo svojom liste z 10. novembra 2015,

s úmyslom objasniť v tomto rozhodnutí členským štátom niektoré otázky osobitného významu, aby sa toto objasnenie muselo zohľadniť ako nástroj výkladu zmlúv; s úmyslom dohodnúť sa taktiež na dojednaniach týkajúcich sa záležitostí, ktoré zahŕňajú úlohu národných parlamentov v únii, ako aj účinné riadenie bankovej únie a dôsledky ďalšej integrácie eurozóny,

pripomínajúc cieľ Únie spočívajúci vo vytvorení, v súlade so zmluvami, hospodárskej a menovej únie, ktorej menou je euro, a význam riadne fungujúcej eurozóny pre Európsku úniu ako celok. Zatiaľ čo devätnásť členských štátov už prijalo jednotnú menu, na ostatné členské štáty sa vzťahuje výnimka, ktorá sa uplatňuje tak dlho, kým Rada nerozhodne o tom, že boli splnené podmienky pre jej zrušenie, pričom dva členské štáty nemajú podľa protokolov č. 15 a č. 16 pripojených k zmluvám povinnosť prijať euro alebo sa na ne vzťahuje výnimka, aby tak robili. Pokiaľ preto uvedené výnimky nebudú zrušené alebo pokiaľ sa na základe oznámenia alebo na základe žiadosti príslušného členského štátu neprestanú uplatňovať uvedené protokoly, euro nebude menou všetkých členských štátov. Pripomínajúc, že proces smerujúci k vytvoreniu bankovej únie a integrovanejšej správy eurozóny je pre členské štáty, ktorých menou nie je euro, otvorený,

pripomínajúc, že zmluvy spolu s odkazmi na proces európskej integrácie a proces vytvárania čoraz užšieho zväzku medzi národmi Európy obsahujú aj špecifické ustanovenia, podľa ktorých majú niektoré členské štáty právo nezúčastňovať sa na uplatňovaní určitých ustanovení alebo kapitol zmlúv a práva Únie alebo sú z tohto uplatňovania vyňaté, pokiaľ ide o záležitosti, ako sú prijatie eura, rozhodnutia, ktoré majú vplyv na obranu, výkon kontrol osôb na hraniciach, ako aj opatrenia v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti. Ustanovenia zmluvy tiež umožňujú neúčast jedného alebo viacerých členských štátov na opatreniach zameraných na podporu cieľov Únie, najmä nadviazaním posilnenej spolupráce. Takéto postupy preto umožňujú rozličné spôsoby integrácie rozličných členských štátov, čo krajinám, ktoré si želajú integráciu prehĺbiť, umožňuje pokročiť vpred, rešpektujúc pritom práva krajín, ktoré si takéto smerovanie neželajú,

pripomínajúc najmä, že Spojené kráľovstvo má podľa zmlúv právo:

- neprijať euro a zachovať si teda ako svoju menu britskú libru šterlingov (protokol č. 15),
- nezúčastňovať sa na schengenskom *acquis* (protokol č. 19),
- vykonávať kontrolu osôb na hraniciach a nezúčastňovať sa preto na schengenskom priestore, pokiaľ ide o vnútorné a vonkajšie hranice (protokol č. 20),
- rozhodnúť sa, či sa chce zúčastňovať na opatreniach v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti (protokol č. 21),
- od 1. decembra 2014 prestať uplatňovať veľkú väčšinu aktov a ustanovení Únie v oblasti policajnej spolupráce a justičnej spolupráce v trestných veciach, ktoré boli prijaté pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy, pričom sa rozhodlo pokračovať v účasti na 35 z nich (článok 10 ods. 4 a 5 protokolu č. 36),

pripomínajúc tiež, že Chartou základných práv Európskej únie sa nerozširuje možnosť Súdneho dvora Európskej únie ani iného súdu či súdneho orgánu Spojeného kráľovstva rozhodnúť, či sú zákony a prax Spojeného kráľovstva v súlade so základnými právami, ktoré opätovne potvrdzuje (protokol č. 30),

odhodlaní naplno využiť potenciál vnútorného trhu vo všetkých jeho rozmeroch, posilniť globálnu atraktivnosť Únie ako miesta výroby a investícií a podporiť medzinárodný obchod a prístup na trh okrem iného prostredníctvom rokovaní a uzatvárania obchodných dohôd v duchu vzájomného prospechu a transparentnosti,

odhodlaní tiež uľahčovať a podporovať riadne fungovanie eurozóny a jej dlhodobej budúcnosti v prospech všetkých členských štátov,

rešpektujúc právomoci inštitúcií Únie, a to aj počas legislatívnych a rozpočtových postupov, a bez vplyvu na vzťahy inštitúcií a orgánov Únie s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi,

rešpektujúc právomoci centrálnych bánk pri výkone ich úloh, vrátane poskytovania likvidity od centrálnej banky v rámci ich príslušných jurisdikcií,

so zreteľom NA vyhlásenie, ktoré obsahuje návrh rozhodnutia Rady o osobitných ustanoveniach týkajúcich sa účinného riadenia bankovej únie a dôsledkov ďalšej integrácie eurozóny,

so zreteľom na závery Európskej rady zo zasadnutí, ktoré sa uskutočnili 26. a 27. júna 2014 a 18. a 19. februára 2016,

berúc na vedomie vyhlásenie európskej rady o konkurencieschopnosti,

berúc na vedomie vyhlásenie komisie o mechanizme vykonávania subsidiarity a mechanizme znižovania zaťaženia,

berúc na vedomie vyhlásenie komisie o ochrannom mechanizme, na ktorý sa odkazuje v odseku 2 písm. b) oddielu d rozhodnutia,

berúc na vedomie vyhlásenie komisie o otázkach týkajúcich sa zneužívania práva voľného pohybu osôb,

berúc na vedomie stanoviská vyjadrené predsedom a členmi Európskeho parlamentu,

SA DOHODLI NA TOMTO ROZHODNUTÍ:

ODDIEL A

SPRÁVA HOSPODÁRSKÝCH ZÁLEŽITOSTÍ

Ak sa má dosiahnuť cieľ zmlúv spočívajúci vo vytvorení hospodárskej a menovej únie, ktorej menou je euro, táto únia sa musí ďalej prehľbovať. Opatrenia, ktorých účelom je prehĺbiť hospodársku a menovú úniu, budú pre členské štáty, ktorých menou nie je euro, dobrovoľné a otvorené ich účasti, kedykoľvek to bude možné. Týmto nie je dotknutá skutočnosť, že členské štáty, ktorých menou nie je euro a ktoré majú povinnosť prijať euro alebo nie sú z tejto povinnosti vyňaté, sú podľa zmlúv zaviazané napredovať k splneniu podmienok potrebných na prijatie jednotnej meny.

Je zjavné, že členské štáty, ktoré sa nezúčastňujú na ďalšom prehľbovaní hospodárskej a menovej únie, nebudú takémuto prehľbovaniu brániť vytváraním prekážok, ale ho budú uľahčovať, pričom sa v tomto procese budú rešpektovať práva a právomoci členských štátov, ktoré sa na ňom nezúčastňujú. Inštitúcie Únie budú spoločne s členskými štátmi uľahčovať koexistenciu rôznych perspektív v rámci jednotného inštitucionálneho rámca, zabezpečujúc súlad, účinné fungovanie mechanizmov Únie a rovnosť členských štátov pred zmluvami, ako aj rovnaké podmienky a integritu vnútorného trhu.

Vzájomný rešpekt a úprimná spolupráca medzi členskými štátmi, ktoré sa zúčastňujú alebo nezúčastňujú na fungovaní eurozóny, sa zabezpečí prostredníctvom zásad uvedených v tomto oddiele, ktoré sú zabezpečené predovšetkým prostredníctvom rozhodnutia Rady ⁽¹⁾, ktoré naň odkazuje.

1. Diskriminácia fyzických alebo právnických osôb na základe oficiálnej meny členského štátu, prípadne meny, ktorá je zákonným platidlom v členskom štáte, v ktorom sú usadené, je zakázaná. Akýkoľvek rozdiel v zaobchádzaní musí vychádzať z objektívnych dôvodov.

V právnych aktoch vrátane medzivládnych dohôd medzi členskými štátmi, ktoré priamo súvisia s fungovaním eurozóny, sa rešpektuje vnútorný trh ako aj hospodárska a sociálna a územná súdržnosť a tieto akty nepredstavujú pre obchod medzi členskými štátmi prekážku ani diskrimináciu. V týchto aktoch sa rešpektujú právomoci, práva a povinnosti členských štátov, ktorých menou nie je euro.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady o osobitných ustanoveniach týkajúcich sa účinného riadenia bankovej únie a dôsledkov ďalšej integrácie eurozóny.

Členské štáty, ktorých menou nie je euro, nebránia vykonávaniu právnych aktov, ktoré priamo súvisia s fungovaním eurozóny, a zdržia sa opatrení, ktoré by mohli ohroziť dosahovanie cieľov hospodárskej a menovej únie.

2. Právo Únie o bankovej únii, ktorým sa na Európsku centrálnu banku, Jednotnú radu pre riešenie krízových situácií alebo orgány Únie vykonávajúce podobné funkcie prenáša dohľad nad úverovými inštitúciami, sa uplatňujú len na úverové inštitúcie nachádzajúce sa v členských štátoch, ktorých menou je euro, alebo v členských štátoch, ktoré s Európskou centrálnou bankou uzavreli dohodu o úzkej spolupráci v oblasti prudenciálneho dohľadu, v súlade s príslušnými pravidlami EÚ a podliehajú požiadavkám skupinového a konsolidovaného dohľadu a riešenia krízových situácií.

Všetky úverové inštitúcie a iné finančné inštitúcie majú uplatňovať jednotný súbor pravidiel, aby sa tým zabezpečili rovnaké podmienky na vnútornom trhu. Je možné, že hmotné právo Únie, ktoré má uplatňovať Európska centrálna banka pri výkone svojich funkcií jednotného orgánu dohľadu alebo Jednotná rada pre riešenie krízových situácií či orgány Únie vykonávajúce podobné funkcie, vrátane jednotného súboru pravidiel, pokiaľ ide o prudenciálne požiadavky na úverové inštitúcie alebo iné legislatívne opatrenia, ktoré sa majú prijať na účely zabezpečenia finančnej stability, sa bude musieť koncipovať jednotnejším spôsobom ako zodpovedajúce pravidlá, ktoré majú uplatňovať vnútroštátne orgány členských štátov, ktoré sa nezúčastňujú na bankovej únii. Na tento účel môžu byť potrebné špecifické ustanovenia v rámci jednotného súboru pravidiel alebo iné relevantné nástroje, pri zachovaní rovnakých podmienok a príspevku k finančnej stabilite.

3. Núdzové a krízové opatrenia zamerané na zabezpečenie finančnej stability eurozóny si nebudú vyžadovať rozpočtovú zodpovednosť členských štátov, ktorých menou nie je euro, alebo prípadne členských štátov, ktoré sa nezúčastňujú na bankovej únii.

V prípade, že sa zo všeobecného rozpočtu Únie podporujú iné ako administratívne náklady vyplývajúce z núdzových a krízových opatrení uvedených v prvom pododseku, stanoví sa vhodné mechanizmy na zabezpečenie plnej náhrady.

4. Vykonávanie opatrení vrátane dohľadu alebo riešenia krízových situácií finančných inštitúcií a trhov či makroprudenciálnej zodpovednosti, ktoré sa musia zohľadniť pri zachovaní finančnej stability členských štátov, ktorých menou nie je euro, je v závislosti od požiadaviek skupinového a konsolidovaného dohľadu a riešenia krízových situácií záležitosťou ich vlastných orgánov a vlastnej rozpočtovej zodpovednosti, pokiaľ sa tieto členské štáty nechcú zapojiť do spoločných mechanizmov otvorených ich účasti.

Nie je tým dotknutý vývoj jednotného súboru pravidiel ani mechanizmy makroprudenciálneho dohľadu Únie zameraného na predchádzanie a zmierňovanie systémových finančných rizík v Únii ani existujúce právomoci Únie prijímať nevyhnutné opatrenia v reakcii na hrozby, ktorým je vystavená finančná stabilita.

5. Na neformálnych zasadnutiach ministrov členských štátov, ktorých menou je euro, ako sa uvádza v Protokole č. 14 o Euroskupine, sa rešpektujú právomoci Rady ako inštitúcie, na ktorú sa zmluvami prenášajú legislatívne funkcie, a v rámci ktorej členské štáty koordinujú svoje hospodárske politiky.

V súlade so zmluvami sa všetci členovia Rady zúčastňujú jej rokovaní, a to aj v prípade, keď nie všetci členovia majú hlasovacie právo. Počas neformálnych diskusií v skupine členských štátov sa rešpektujú právomoci Rady, ako aj právomoci ostatných inštitúcií EÚ.

6. Pri rokovaní o otázkach týkajúcich sa uplatňovania tohto oddielu na zasadnutí Európskej rady, ako sa uvádza v odseku 1 oddielu E, sa náležitým spôsobom zohľadní možná naliehavosť záležitosti.
7. Podstata tohto oddielu sa začlení do zmlúv v čase ich nadchádzajúcej revízie v súlade s príslušnými ustanoveniami zmlúv a príslušnými ústavnými požiadavkami členských štátov.

ODDIEL B

KONKURENCIESCHOPNOSŤ

Vytvorenie vnútorného trhu, na ktorom je zabezpečený voľný pohyb tovaru, osôb, služieb a kapitálu, je základným cieľom Únie. Na zabezpečenie tohto cieľa a vytvárania rastu a pracovných miest musí EÚ zvýšiť konkurencieschopnosť podľa usmernení stanovených vo vyhlásení Európskej rady o konkurencieschopnosti.

Na tento účel vynaložia príslušné inštitúcie EÚ a členské štáty všetko úsilie s cieľom v plnej miere uplatňovať a posilňovať vnútorný trh ako aj prispôbiť ho tak, aby držal krok s meniacim sa prostredím. Príslušné inštitúcie EÚ a členské štáty zároveň vykonajú konkrétne kroky smerom k lepšej regulácii, ktorá je pre dosiahnutie uvedených cieľov kľúčovou hnacou silou. Znamená to zníženie administratívneho zaťaženia a nákladov na dodržiavanie predpisov pre hospodárske subjekty, najmä pre malé a stredné podniky, a zrušenie nepotrebných právnych predpisov, ako sa predpokladá vo vyhlásení Komisie o mechanizme vykonávania subsidiarity a mechanizme znižovania zaťaženia, a zároveň pokračujúce zabezpečovanie prísnych noriem ochrany spotrebiteľa, zamestnancov, zdravia a životného prostredia. Európska únia bude tiež vykonávať aktívnu a ambicióznú obchodnú politiku.

Dosahovanie pokroku v súvislosti so všetkými týmito prvkami ucelenej politiky v oblasti konkurencieschopnosti sa bude podľa potreby dôkladne monitorovať a preskúmať.

ODDIEL C

ZVRCHOVANOSŤ

1. Uznáva sa, že Spojené kráľovstvo, vzhľadom na osobitnú situáciu, v ktorej sa v rámci zmlúv nachádza, nie je odhodlané k ďalšej politickej integrácii do Európskej únie. Podstata uvedeného sa začlení do zmlúv v čase ich nadchádzajúcej revízie v súlade s príslušnými ustanoveniami zmlúv a príslušnými ústavnými požiadavkami členských štátov, aby bolo jasné, že odkazy na čoraz užší zväzok sa nevzťahujú na Spojené kráľovstvo.

Odkazy v zmluvách a ich preambulách na proces vytvárania čoraz užšieho zväzku medzi národmi Európy neposkytujú právny základ pre rozšírenie rozsahu pôsobnosti žiadneho ustanovenia zmlúv alebo sekundárnych právnych predpisov EÚ. Nemali by sa používať na podporu rozsiahleho výkladu právomocí Únie ani právomocí jej inštitúcií, ako sa uvádza v zmluvách.

Týmto odkazmi sa nemení vymedzenie právomocí Únie, ktoré sa spravuje zásadou prenesenia právomocí, ani sa nimi nemení vykonávanie právomocí Únie, ktoré sa spravuje zásadou subsidiarity a proporcionality. Tieto odkazy nevyžadujú, aby sa na Európsku úniu preniesli ďalšie právomoci, ani Európska únia musela vykonávať svoje existujúce právomoci a ani aby sa právomoci prenesené na Úniu nemohli obmedziť, a tak vrátiť členským štátom.

Právomoci, ktoré členské štáty preniesli na Úniu, sa môžu upraviť, či už na účely ich rozšírenia alebo obmedzenia, iba prostredníctvom revízie zmlúv so súhlasom všetkých členských štátov. Zmluvy už obsahujú osobitné ustanovenia, na základe ktorých sú niektoré členské štáty oprávnené nezúčastňovať sa na uplatňovaní určitých ustanovení práva Únie alebo sú od uplatňovania takýchto ustanovení oslobodené. Odkazy na čoraz užší zväzok medzi národmi sú preto zlučiteľné s rozličnými spôsobmi integrácie, ktoré majú jednotlivé členské štáty k dispozícii, a nevynucujú, aby sa všetky členské štáty zameriavali na rovnaký cieľ.

Na základe zmlúv sa umožňuje vývoj smerom k väčšiemu stupňu integrácie medzi členskými štátmi, ktoré prijali túto víziu svojej spoločnej budúcnosti, bez toho, aby sa to uplatňovalo na ostatné členské štáty.

2. Účelom zásady subsidiarity je zabezpečiť, aby sa rozhodnutia prijímali čo najbližšie k občanom. Výber správnej úrovne činnosti preto závisí okrem iného od toho, či má zvažovaná otázka nadnárodný aspekt, ktorý nie je možné uspokojivo vyriešiť opatreniami členských štátov, a od toho, či by opatrenie na úrovni Únie prinieslo jednoznačné výhody z dôvodu svojho rozsahu alebo účinkov v porovnaní s opatreniami na úrovni členských štátov.

Je potrebné, aby všetky inštitúcie zapojené do rozhodovacieho procesu Únie brali náležitým spôsobom do úvahy odôvodnené stanoviská, ktoré vydávajú národné parlamenty v súlade s článkom 7 ods. 1 Protokolu č. 2 o uplatňovaní zásad subsidiarity a proporcionality. Na zabezpečenie tohto cieľa sa prijímú vhodné opatrenia.

3. Pokiaľ odôvodnené stanoviská k nesúladu návrhu legislatívneho aktu Únie so zásadou subsidiarity, ktoré sa zaslali do 12 týždňov od postúpenia uvedeného návrhu, predstavujú viac ako 55 % hlasov pridelených národným parlamentom, predsedníctvo Rady začlení tento bod do programu zasadnutia Rady na účely komplexnej diskusie o týchto stanoviskách a o dôsledkoch, ktoré je z nich potrebné vyvodiť.

Po tejto diskusii a rešpektujúc procedurálne požiadavky zmlúv zástupcovia členských štátov, ktorí konajú ako členovia Rady, ukončia posúdenie dotknutého návrhu legislatívneho aktu, pokiaľ sa návrh nezmenil s cieľom zohľadniť obavy vyjadrené v odôvodnených stanoviskách.

Na účely tohto odseku sa hlasy pridelené národným parlamentom vypočítajú v súlade s článkom 7 ods. 1 protokolu č. 2. Hlasy národných parlamentov členských štátov, ktoré sa nezúčastňujú na prijatí dotknutého legislatívneho aktu, sa nezapočítavajú.

4. Práva a povinnosti členských štátov ustanovené podľa protokolov pripojených k zmluvám musia byť v plnom rozsahu uznané a nesmie sa im pripisovať menšia dôležitosť ako ostatným ustanoveniam zmlúv, ktorých sú takéto protokoly neoddeliteľnou súčasťou.

Predovšetkým opatrenie prijaté podľa tretej časti hlavy V Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ktorá sa týka priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, nezaväzuje členské štáty, na ktoré sa vzťahujú protokoly č. 21 a č. 22, pokiaľ dotknutý členský štát, ak to umožňuje príslušný protokol, neoznámil svoje želanie byť týmto opatrením viazaný.

Zástupcovia členských štátov, ktorí konajú ako členovia Rady, zabezpečia, že ak opatrenie Únie z hľadiska jeho cieľa a obsahu patrí do rozsahu pôsobnosti tretej časti hlavy V ZFEÚ, protokoly č. 21 a č. 22 sa naň budú uplatňovať aj vtedy, ak to zahŕňa rozdelenie tohto opatrenia na dva akty.

5. V článku 4 ods. 2 Zmluvy o Európskej únii sa potvrdzuje, že národná bezpečnosť zostáva vo výlučnej zodpovednosti každého členského štátu. Nepredstavuje to výnimku z práva Únie, a nemalo by sa to preto vykladať reštriktívne. Inštitúcie Únie budú pri výkone svojich právomocí v plnom rozsahu rešpektovať zodpovednosť členských štátov za ich národnú bezpečnosť.

Uznávajú sa výhody kolektívneho postupu v otázkach, ktoré majú vplyv na bezpečnosť členských štátov.

ODDIEL D

SOCIÁLNE DÁVKY A VOĽNÝ POHYB

Voľný pohyb pracovníkov v rámci Únie je neoddeliteľnou súčasťou vnútorného trhu, ktorý zahŕňa okrem iného právo pracovníkov členských štátov prijímať ponuky zamestnania kdekoľvek v Únii. Z dôvodu rozličných úrovní odmien za prácu v rôznych členských štátoch sú určité pracovné ponuky atraktívnejšie než iné, z čoho vyplývajú pohyby, ktoré sú priamym výsledkom voľného trhu. Systémy sociálneho zabezpečenia členských štátov, ktoré právo Únie koordinuje, ale neharmonizuje, sú však rôzne štruktúrované a to môže samo o sebe prilákať pracovníkov do určitých členských štátov. Je opodstatnené vziať túto situáciu na vedomie a prijať na úrovni Únie a na vnútroštátnej úrovni a bez toho, aby to viedlo k neoprávnenej priamej či nepriamej diskriminácii, opatrenia na obmedzenie pohybu pracovníkov takého rozsahu, ktorý by mal nepriaznivý vplyv tak na členské štáty pôvodu, ako aj cieľové členské štáty.

Obavy, ktoré v tejto súvislosti vyjadrilo Spojené kráľovstvo, sa s ohľadom na ďalší vývoj právnych predpisov Únie a príslušných vnútroštátnych právnych predpisov berú náležitým spôsobom na vedomie.

Výklad platných pravidiel EÚ

1. V opatreniach uvedených v úvodnom odseku by sa malo vziať do úvahy, že členské štáty majú právo vymedziť základné zásady svojich systémov sociálneho zabezpečenia a disponujú širokým priestorom na voľné uváženie, pokiaľ ide o vymedzovanie a vykonávanie ich sociálnej politiky a politiky zamestnanosti vrátane stanovenia podmienok vzťahujúcich sa na prístup k dávkam sociálneho zabezpečenia.
 - a) Keďže voľný pohyb pracovníkov podľa článku 45 ZFEÚ zahŕňa zrušenie akejkoľvek diskriminácie na základe štátnej príslušnosti, pokiaľ ide o zamestnanie, odmenu za prácu a ostatné pracovné podmienky, toto právo môže byť predmetom obmedzení z dôvodov verejného poriadku, verejnej bezpečnosti alebo verejného zdravia. Okrem toho, ak je to nevyhnutné na základe dôvodov vyššieho verejného záujmu, voľný pohyb pracovníkov sa môže obmedziť prostredníctvom opatrení primeraných opodstatnenému sledovanému cieľu. Podpora prijímania zamestnancov, znižovanie nezamestnanosti, ochrana zraniteľných pracovníkov a odvrátenie rizika závažného ohrozenia udržateľnosti systémov sociálneho zabezpečenia predstavujú dôvody verejného záujmu uznané na tento účel v judikatúre Súdneho dvora Európskej únie na základe analýzy jednotlivých prípadov.

Na základe objektívnych úvah nezávislých od štátnej príslušnosti dotknutých osôb a primeraných opodstatnenému sledovanému cieľu sa vo vzťahu k niektorým dávkam môžu zaviesť podmienky s cieľom zabezpečiť existenciu skutočného a účinného stupňa prepojenia medzi dotknutou osobou a pracovným trhom hostiteľského členského štátu.

- b) Voľný pohyb občanov EÚ podľa článku 21 ZFEÚ je potrebné uplatňovať tak, aby podliehal obmedzeniam a podmienkam ustanoveným v zmluvách a v opatreniach prijatých na ich vykonanie.

Právo ekonomicky neaktívnych osôb na pobyt v hostiteľskom členskom štáte závisí podľa práva EÚ od toho, či takéto osoby majú pre seba a pre svojich rodinných príslušníkov dostatočné zdroje, aby sa nestali zaťaženie pre systém sociálneho zabezpečenia hostiteľského členského štátu, a či tie osoby majú komplexné zdravotné poistenie.

Členské štáty majú možnosť odmietnuť udeľovanie sociálnych dávok osobám, ktoré uplatňujú svoje právo na voľný pohyb výlučne na účely získania sociálnej pomoci členských štátov, hoci nemajú dostatočné zdroje na to, aby mali nárok na právo na pobyt.

Členské štáty môžu odmietnuť žiadosti o sociálnu pomoc od občanov EÚ z iných členských štátov, ktorí nepoživajú právo na pobyt alebo sú oprávnení na pobyt na ich území len z dôvodu hľadania zamestnania. To zahŕňa žiadosti občanov EÚ z iných členských štátov o dávky, ktorých prevažujúcou funkciou je pokryť minimálne životné náklady, aj keď sú takéto dávky určené aj na uľahčenie prístupu na trh práce hostiteľských členských štátov.

- c) Osoby, ktoré požívajú právo na voľný pohyb, musia dodržiavať právne predpisy hostiteľského členského štátu.

Členské štáty môžu v súlade s právom Únie prijať opatrenia na predchádzanie zneužívaniu práv alebo podvodom, ako je napríklad predkladanie falzifikátov, a riešiť prípady uzavierania alebo udržiavania účelových manželstiev so štátnymi príslušníkmi tretích krajín na účely využívania voľného pohybu ako spôsobu legalizácie neoprávneného pobytu v členskom štáte alebo riešiť prípady využívania voľného pohybu ako spôsobu obchádzania vnútroštátnych pravidiel v oblasti prisťahovalectva uplatňovaných na štátnych príslušníkov tretích krajín.

Hostiteľské členské štáty tiež môžu prijať potrebné restriktívne opatrenia na svoju ochranu proti osobám, ktorých osobné správanie by pravdepodobne predstavovalo skutočnú a vážnu hrozbu pre verejný poriadok alebo bezpečnosť. Pri určovaní toho, či správanie určitej osoby predstavuje hrozbu pre verejný poriadok alebo bezpečnosť, môžu členské štáty vziať do úvahy správanie dotknutej osoby v minulosti, pričom hrozba nemusí byť vždy bezprostredná. Dokonca aj v prípade neexistencie predchádzajúceho odsúdenia v trestnom konaní môžu členské štáty konať z preventívnych dôvodov, pokiaľ sa tieto dôvody vzťahujú špecificky na dotknutú osobu.

V záujme účinnejšieho boja proti takémuto zneužívaniu práv a podvodom sa v spolupráci s Komisiou zavedie ďalšia výmena informácií a administratívna spolupráca medzi členskými štátmi.

Zmeny sekundárnych právnych predpisov EÚ

2. Poznamenáva sa, že po nadobudnutí účinnosti tohto rozhodnutia Komisia predloží nasledujúce návrhy na zmenu existujúcich sekundárnych právnych predpisov EÚ:

- a) návrh na zmenu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004⁽¹⁾ o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia s cieľom poskytnúť členským štátom, pokiaľ ide o prenos prídavkov na deti do iného členského štátu ako štátu, v ktorom má pracovník pobyt, možnosť indexácie takýchto prídavkov z hľadiska podmienok v členskom štáte, v ktorom má dieťa pobyt. Toto by sa malo uplatňovať len na nové žiadosti zo strany pracovníkov EÚ v hosťovskom členskom štáte. Avšak od 1. januára 2020 môžu všetky členské štáty rozšíriť indexáciu na existujúce žiadosti o prídavky na deti už prenesené pracovníkmi EÚ. Komisia nemá v úmysle navrhnúť, aby sa budúci systém optimálnej indexácie prídavkov na dieťa rozšíril aj na iné druhy prenosných dávok ako sú napríklad starobné dôchodky;

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 30.4.2004, s. 1).

- b) s cieľom zohľadniť hnací faktor vyplývajúci z režimu členského štátu týkajúceho sa dávok podpory v zamestnanosti, návrh na zmenu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 492/2011⁽¹⁾ o slobode pohybu pracovníkov v rámci Únie, ktorým sa zabezpečí mechanizmus varovania a ochranný mechanizmus, prostredníctvom ktorého sa bude reagovať na situácie prílevu pracovníkov z iných členských štátov výnimočného rozsahu počas dlhšieho časového obdobia, vrátane situácie, ktorá vznikla ako následok politík z minulosti po predchádzajúcich rozšíreniach EÚ. Členský štát, ktorý bude chcieť využiť mechanizmus, oznámi Komisii a Rade, že takáto výnimočná situácia existuje v rozsahu, ktorý ovplyvňuje základné aspekty jeho systému sociálneho zabezpečenia vrátane prvoradého účelu jeho systému dávok podpory v zamestnanosti alebo ktorý spôsobuje ťažkosti, ktoré sú závažné a pravdepodobne pretrvávajú na jeho pracovnom trhu alebo vyvíjajú nadmerný tlak na riadne fungovanie jeho verejných služieb. Rada by na návrh Komisie, ktorá oznámenie a dôvody v ňom uvedené preskúma, mohla oprávniť dotknutý členský štát, aby v potrebnom rozsahu obmedzil prístup k nepríspevkovým dávkam podpory v zamestnanosti. Rada by oprávnila uvedený členský štát obmedziť prístup novopríchodzích pracovníkov EÚ k nepríspevkovým dávkam podpory v zamestnanosti na celkové obdobie najviac štyroch rokov od začiatku zamestnania. Toto obmedzenie by malo byť postupné, od počiatočného úplného vylúčenia k postupne zvyšujúcemu sa prístupu k takým dávkam, v ktorých sa zohľadní zvyšujúce sa prepojenie pracovníka s trhom práce hostiteľského členského štátu. Oprávnenie by malo obmedzené trvanie a uplatňovalo by sa na novopríchodzích pracovníkov EÚ a to počas obdobia 7 rokov.

Zástupcovia členských štátov, ktorí konajú ako členovia Rady, budú prioritne pokračovať v práci na týchto legislatívnych návrhoch a v rámci svojej právomoci vynakladať všetko úsilie, aby zabezpečili ich urýchlené prijatie.

Budúce opatrenia uvedené v tomto odseku by nemali viesť k tomu, aby sa s pracovníkmi EÚ zaobchádzalo menej výhodne ako so štátnymi príslušníkmi tretích krajín v porovnateľnej situácii.

Zmeny primárneho práva EÚ

3. V súvislosti s budúcim rozširovaním Európskej únie sa poznamenáva, že v príslušných aktoch o pristúpení, ktoré musia v súlade so zmluvami schváliť všetky členské štáty, sa ustanovia náležité prechodné opatrenia týkajúce sa voľného pohybu osôb. V tejto súvislosti sa berie na vedomie súhlas Spojeného kráľovstva s takýmito prechodnými opatreniami.

ODDIEL E

UPLATŇOVANIE A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

1. Ktorýkoľvek členský štát môže predsedu Európskej rady požiadať, aby sa akákoľvek otázka súvisiaca s uplatňovaním tohto rozhodnutia prerokovala v rámci Európskej rady.
2. Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť v ten istý deň, ako vláda Spojeného kráľovstva oznámi generálnemu tajomníkovi Rady, že Spojené kráľovstvo sa rozhodlo zostať členom Európskej únie.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 492/2011 z 5. apríla 2011 o slobode pohybu pracovníkov v rámci Únie (Ú. v. EÚ L 141, 27.5.2011, s. 1).

PRÍLOHA II

VYHLÁSENIE K ODDIELU A ROZHODNUTIA HLÁV ŠTÁTOV ALEBO PREDSEDŮ VLÁD ZASADAJÚCICH V EURÓPSKEJ RADE O NOVOM RIEŠENÍ PRE SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO V RÁMCI EURÓPSKEJ ÚNIE

Hlavy štátov alebo predsedovia vlád vyhlasujú, že Rada v deň nadobudnutia účinnosti rozhodnutia hláv štátov alebo predsedov vlád zasadajúcich v Európskej rade o novom riešení pre Spojené kráľovstvo v rámci Európskej únie prijme rozhodnutie Rady o osobitných ustanoveniach týkajúcich sa účinného riadenia bankovej únie a dôsledkov ďalšej integrácie eurozóny, pričom toto rozhodnutie nadobudne účinnosť v ten istý deň.

Návrh rozhodnutia znie takto:

NÁVRH ROZHODNUTIA RADY**o osobitných ustanoveniach týkajúcich sa účinného riadenia bankovej únie a dôsledkov ďalšej integrácie eurozóny**

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

keďže:

- (1) Na účely doplnenia rozhodnutia 2009/857/ES z 13. decembra 2007 ⁽¹⁾ by sa mali prijať ustanovenia s cieľom umožniť účinné riadenie bankovej únie a dôsledkov ďalšej integrácie eurozóny.
- (2) Mechanizmus ustanovený v tomto rozhodnutí prispieva k dodržiavaniu zásad stanovených v oddiele A rozhodnutia hláv štátov alebo predsedov vlád, pokiaľ ide o legislatívne akty týkajúce sa účinného riadenia bankovej únie a dôsledkov ďalšej integrácie eurozóny, o ktorých prijatí budú hlasovať všetci členovia Rady.
- (3) V súlade s odsekom 1 oddielu E rozhodnutia hláv štátov alebo predsedov vlád zasadajúcich v Európskej rade o novom riešení pre Spojené kráľovstvo v rámci Európskej únie ⁽²⁾ môže ktorýkoľvek členský štát vyzvať predsedu Európskej rady, aby sa na zasadnutí Európskej rady prerokovala otázka súvisiaca s uplatňovaním uvedeného rozhodnutia.
- (4) Týmto rozhodnutím nie sú dotknuté osobitné pravidlá hlasovania dohodnuté zástupcami 28 členských štátov, ktorí sa zišli na zasadnutí Rady 18. decembra 2013 ⁽³⁾, týkajúce sa prijímania rozhodnutí Radou na základe článku 18 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 ⁽⁴⁾.
- (5) Pri uplatňovaní tohto rozhodnutia, a najmä vzhľadom na primeraný čas, v ktorom má Rada dotknutú otázku prerokovať, je potrebné náležite zohľadňovať možné naliehavé situácie,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

1. Ak vo vzťahu k legislatívnym aktom podľa oddielu A rozhodnutia hláv štátov alebo predsedov vlád, o ktorých prijatí hlasujú všetci členovia Rady, aspoň jeden člen Rady, ktorý sa nezúčastňuje na bankovej únii, vyjadrí svoj odôvodnený nesúhlas s tým, aby Rada takýto akt prijala kvalifikovanou väčšinou, Rada túto otázku prerokuje. Dotknutý členský štát odôvodní svoj nesúhlas tým, že uvedie dôvody, pre ktoré návrh aktu nedodržiava zásady ustanovené v oddiele A uvedeného rozhodnutia.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady 2009/857/ES z 13. decembra 2007 o vykonávaní článku 16 ods. 4 Zmluvy o Európskej únii a článku 238 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie od 1. novembra 2014 do 31. marca 2017 na jednej strane a od 1. apríla 2017 na strane druhej (Ú. v. EÚ L 314, 1.12.2009, s. 73).

⁽²⁾ Rozhodnutie hláv štátov alebo predsedov vlád zasadajúcich v Európskej rade o novom riešení pre Spojené kráľovstvo v rámci Európskej únie (Ú. v. EÚ C 69 I., 23.2.2016, s. 1).

⁽³⁾ Vyhlásenie zástupcov 28 členských štátov, ktorí sa zišli na zasadnutí Rady z 18. decembra 2013, dokument č. 18137/13.

⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, 30.7.2014, s. 1).

2. Rada v priebehu tohto rokovania urobí všetko, čo je v jej silách, aby sa v rozumnom čase a bez toho, aby boli ohrozené povinné lehoty stanovené právom Únie, našlo uspokojivé riešenie otázok, ktoré nastolili člen alebo členovia Rady uvedení v odseku 1.

3. Predseda Rady na tento účel s pomocou Komisie a v súlade s rokovacím poriadkom Rady ⁽¹⁾ vyvinie akékoľvek iniciatívy potrebné na uľahčenie dosiahnutia širšej dohody v Rade. Členovia Rady mu poskytnú potrebnú súčinnosť.

Zohľadňujúc náležite možnú naliehavosť záležitosti a na základe dôvodov nesúhlasu, ako sa uvádzajú v odseku 1, môže takúto iniciatívu predstavovať žiadosť, aby o danej otázke predtým, ako sa vráti na rokovanie Rade, rokovala Európska rada. Akékoľvek takéto postúpenie nemá vplyv na riadny priebeh legislatívneho postupu Únie a nemôže mať za následok vytvorenie situácie, ktorá by viedla k tomu, aby sa členskému štátu umožnilo uplatniť veto.

Článok 2

Toto rozhodnutie, ktorým sa dopĺňa rozhodnutie 2009/857/ES, nadobúda účinnosť dňom nadobudnutia účinnosti rozhodnutia hláv štátov alebo predsedov vlád zasadajúcich v Európskej rade o novom riešení pre Spojené kráľovstvo v rámci Európskej únie. Toto rozhodnutie sa prestane uplatňovať, ak sa prestane uplatňovať rozhodnutie hláv štátov alebo predsedov vlád zasadajúcich v Európskej rade o novom riešení pre Spojené kráľovstvo v rámci Európskej únie.

V ... [dňa]

Za Radu
predseda
[meno]

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady 2009/937/EÚ z 1. decembra 2009, ktorým sa prijíma rokovací poriadok Rady (Ú. v. EÚ L 325, 11.12.2009, s. 35).

PRÍLOHA III

VYHLÁSENIE EURÓPSKEJ RADY O KONKURENCIESCHOPNOSTI

Ak máme vytvárať rast a pracovné miesta, musí sa Európa stať konkurencieschopnejšou. Hoci bol tento cieľ v posledných rokoch v centre činnosti EÚ, Európska rada je presvedčená, že sa dá vykonať ešte viac v záujme toho, aby sa plne využil potenciál všetkých častí vnútorného trhu, podporila atmosféra podnikania a vytvárania pracovných miest, investovalo do našich ekonomík s cieľom pripraviť ich na budúcnosť, aby sa uľahčil medzinárodný obchod a aby sa z Únie stal atraktívnejší partner.

Európska rada zdôrazňuje obrovskú hodnotu vnútorného trhu ako priestoru bez hraníc, v ktorom sa tovar, osoby, služby a kapitál pohybujú neobmedzene. Táto skutočnosť predstavuje jeden z najväčších úspechov Únie. V tomto čase hospodárskych a sociálnych výziev musíme oživiť vnútorný trh a prispôsobiť ho tak, aby držal krok s meniacim sa prostredím. Európa musí posilniť svoju medzinárodnú konkurencieschopnosť v oblasti služieb a produktov a v kľúčových oblastiach, ako je napríklad energetika a jednotný digitálny trh.

Európska rada naliehavo vyzýva všetky inštitúcie EÚ a členské štáty, aby sa usilovali o lepšiu právnu reguláciu a zrušili zbytočné právne predpisy s cieľom zvýšiť konkurencieschopnosť EÚ a aby pritom náležite zohľadnili potrebu zachovať vysoké normy ochrany spotrebiteľa, zamestnancov, zdravia a ochrany životného prostredia. Toto je kľúčovou hnacou silou na dosiahnutie hospodárskeho rastu, zvýšenie konkurencieschopnosti a vytváranie pracovných miest.

Európsky parlament, Rada a Komisia prijali v snahe prispieť k tomuto cieľu medziinštitucionálnu dohodu o lepšej tvorbe práva. Účinná spolupráca je v tomto kontexte potrebná, aby sa zjednodušili právne predpisy Únie a aby sa zabránilo prílišnej regulácii a administratívne mu zaťažaniu občanov, verejnej správy a podnikov, vrátane malých a stredných podnikov, pričom sa zabezpečí plnenie cieľov právnych predpisov.

Dôraz sa musí klásť na:

- pevný záväzok k regulačnému zjednodušeniu a zníženiu zaťaženia, podľa potreby aj prostredníctvom stiahnutia či zrušenia právnych predpisov, a k lepšiemu využívaniu posúdenia vplyvu a hodnoteniu *ex post* počas celého legislatívneho cyklu na úrovni EÚ, ako aj na vnútroštátnej úrovni. Táto práca by mala vychádzať z pokroku, ktorý sa už dosiahol prostredníctvom Programu regulačnej vhodnosti a efektívnosti (REFIT),
- vynakladanie väčšieho úsilia o zníženie celkového zaťaženia vyplývajúceho z právnych predpisov EÚ, najmä pre MSP a mikropodniky,
- podľa možností stanovenie cieľov pre znižovanie zaťaženia v kľúčových odvetviach, a to s prihliadnutím na záväzky inštitúcií EÚ a členských štátov.

Európska rada víta záväzok Komisie každý rok preskúmať úspešnosť úsilia Únie o zjednodušenie právnych predpisov, predchádzanie nadmernej regulácii a o zníženie zaťaženia pre podniky. Tento ročný prehľad vykonávaný v záujme podpory programu Komisie REFIT bude zahŕňať ročný prieskum zaťaženia, ako aj preskúmanie existujúcich právnych predpisov EÚ.

Európska rada tiež žiada Radu, aby posúdila ročné preskúmania, ktoré vykonáva Komisia podľa svojho vyhlásenia o subsidiarite, s cieľom zabezpečiť, aby sa k nim prijali vhodné nadväzujúce opatrenia v rozličných oblastiach činností Únie. Vyzýva Komisiu, aby navrhla zrušenie opatrení, ktoré sú v rozpore so zásadou subsidiarity alebo ktorými sa ukladá neprimerané regulačné zaťaženie.

Európska rada zdôrazňuje význam silného multilaterálneho obchodného systému založeného na pravidlách, ako aj potrebu uzavrieť v duchu reciprocity a vzájomného prospechu ambiciózne dvojstranné obchodné a investičné dohody s tretími krajinami. V tejto súvislosti víta dohodu, ktorú nedávno v Nairobi dosiahla WTO. Musí sa dosiahnuť pokrok v rokovaniach s USA, Japonskom a kľúčovými partnermi v Latinskej Amerike, najmä s Mercosurom, a v ázijsko-tichomorskej oblasti. Z obchodu musia mať prospech všetci – spotrebitelia, pracovníci, ako aj hospodárske subjekty. Kľúčovou zložkou je nová obchodná stratégia („Obchod pre všetkých: smerom k zodpovednejšej obchodnej a investičnej politike“).

Európska rada bude vývoj preskúmať a žiada Radu pre všeobecné záležitosti a Radu pre konkurencieschopnosť, aby pravidelne hodnotili pokrok, pokiaľ ide o rôzne prvky uvedené v tomto vyhlásení.

PRÍLOHA IV

VYHLÁSENIE EURÓPSKEJ KOMISIE

o mechanizme vykonávania subsidiarity a mechanizme znižovania zaťaženia

Komisia ustanoví mechanizmus na preskúmanie súboru platných právnych predpisov EÚ v súvislosti s dodržiavaním zásady subsidiarity a proporcionality, a to na základe existujúcich postupov a s cieľom zabezpečiť úplné vykonávanie tejto zásady.

V záujme tohto preskúmania vypracuje Komisia priority, pričom zohľadní stanoviská Európskeho parlamentu, Rady a národných parlamentov.

Komisia navrhne pracovný program do konca roku 2016 a následne bude každý rok predkladať správu Európskemu parlamentu a Rade.

Komisia je plne odhodlaná zjednodušiť právne predpisy EÚ a znížiť regulačné zaťaženie pre hospodárske subjekty EÚ bez toho, aby sa ohrozili politické ciele, a v tomto úsilí bude pokračovať uplatňovaním programu lepšej právnej regulácie z roku 2015, a najmä jeho Programu regulačnej vhodnosti a efektívnosti (REFIT), ktorý vypracovala Komisia. Znižovanie byrokracie pre podnikateľov, najmä pre malé a stredné podniky, zostáva pre nás všetkých hlavným cieľom pri dosahovaní rastu a zamestnanosti.

Komisia bude v rámci platformy REFIT spolupracovať s členskými štátmi a zainteresovanými stranami na stanovení konkrétnych cieľov na zníženie zaťaženia podnikov na úrovni EÚ a na vnútroštátnej úrovni, a to najmä v oblastiach, ktoré sú pre spoločnosti a najmä pre malé a stredné podniky najobťažnejšie. Keď sa tieto ciele stanovia, Komisia bude monitorovať pokrok pri ich dosahovaní a každoročne bude Európskej rade predkladať správu.

PRÍLOHA V

VYHLÁSENIE EURÓPSKEJ KOMISIE

o indexácii prídavkov na deti prenášaných do iného členského štátu, ako je členský štát, v ktorom má pracovník pobyt

Komisia predloží návrh na zmenu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ⁽¹⁾ o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia s cieľom poskytnúť členským štátom, pokiaľ ide o prenos prídavkov na deti do iného členského štátu ako štátu, v ktorom má pracovník pobyt, možnosť indexácie takýchto prídavkov vzhľadom na podmienky v členskom štáte, v ktorom má dieťa pobyt.

Komisia zastáva názor, že tieto podmienky zahŕňajú životnú úroveň a výšku prídavkov na deti uplatňovaných v tomto členskom štáte.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 30.4.2004, s. 1).

PRÍLOHA VI

VYHLÁSENIE EURÓPSKEJ KOMISIE

o ochrannom mechanizme uvedenom v odseku 2 písm. b) oddielu D rozhodnutia hláv štátov alebo predsedov vlád zasadajúcich v Európskej rade, ktoré sa týka nového riešenia pre Spojené kráľovstvo v rámci Európskej únie

S odkazom na bod 2 písm. b) oddielu D rozhodnutia hláv štátov alebo predsedov vlád zasadajúcich v Európskej rade, ktoré sa týka nového riešenia pre Spojené kráľovstvo v rámci Európskej únie, predloží Európska komisia návrh na zmenu nariadenia (EÚ) č. 492/2011 o slobode pohybu pracovníkov v rámci Únie s cieľom ustanoviť ochranný mechanizmus s tým, že sa môže použiť a použije, a preto bude slúžiť ako riešenie obáv Spojeného kráľovstva z výnimočného prílevu pracovníkov z iných krajín Európskej únie, ktorý Spojené kráľovstvo zaznamenáva v posledných rokoch.

Európska komisia sa domnieva, že informácie, ktoré jej poskytlo Spojené kráľovstvo, najmä vzhľadom na skutočnosť, že v plnej miere nevyužilo prechodné obdobia pre voľný pohyb pracovníkov stanovené v nedávnych aktoch o pristúpení, preukazujú, že v súčasnosti existuje v Spojenom kráľovstve presne taká výnimočná situácia, na ktorú sa má vzťahovať navrhovaný ochranný mechanizmus. Preto by Spojené kráľovstvo bolo oprávnené spustiť tento mechanizmus s odôvodnenou vyhlídkou, že jeho použitie sa schváli.

PRÍLOHA VII

VYHLÁSENIE EURÓPSKEJ KOMISIE

o otázkach týkajúcich sa zneužívania práva na voľný pohyb osôb

Komisia berie na vedomie rozhodnutie hláv štátov alebo predsedov vlád zasadaúcich v Európskej rade, ktoré sa týka nového riešenia pre Spojené kráľovstvo v rámci Európskej únie, a najmä jeho oddiel D.

Komisia má v úmysle prijať návrh na doplnenie smernice 2004/38/ES o voľnom pohybe občanov Únie s cieľom vylúčiť z rozsahu práv na voľný pohyb tých štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí nemali žiadny predchádzajúci oprávnený pobyt v členskom štáte pred uzavretím manželstva s občanom Únie alebo ktorí uzavru manželstvo s občanom Únie len po tom, ako tento občan Únie získal pobyt v hostiteľskom členskom štáte. V takýchto prípadoch sa preto bude na takýchto štátnych príslušníkov tretej krajiny uplatňovať cudzinecké právo hostiteľského členského štátu. Tento návrh sa predloží po nadobudnutí účinnosti uvedeného rozhodnutia.

Pokiaľ ide o situácie zneužívania v súvislosti so vstupom a pobytom rodinných príslušníkov tzv. mobilných občanov EÚ z krajín mimo EÚ, Komisia objasní, že:

- Členské štáty môžu riešiť konkrétne prípady zneužívania práv na voľný pohyb občanmi Únie, ktorí sa vracajú do členského štátu, ktorého sú štátnymi príslušníkmi, s rodinnými príslušníkmi z krajín mimo EÚ, ak pobyt v hostiteľskom členskom štáte nebol dostatočne prirodzený na to, aby sa vytvoril alebo posilnil rodinný život, pričom jeho cieľom bolo vyhnúť sa uplatňovaniu vnútroštátnych predpisov v oblasti prisťahovalectva.
- Konceptia účelového manželstva, ktoré nie je chránené právom Únie, zahŕňa aj manželstvo, ktoré sa udržuje na účely požívania práva na pobyt rodinného príslušníka, ktorý nie je štátnym príslušníkom členského štátu.

Komisia objasní aj to, že členské štáty môžu pri rozhodovaní o tom, či správanie občana Únie predstavuje „aktuálnu“ hrozbu pre verejný poriadok alebo verejnú bezpečnosť, zohľadniť aj jeho správanie v minulosti. Môžu konať z dôvodov týkajúcich sa verejného poriadku alebo verejnej bezpečnosti, a to dokonca aj v prípade neexistencie predchádzajúceho odsúdenia v trestnom konaní z preventívnych dôvodov, ktoré sa však musia vzťahovať konkrétne na dotknutú osobu. Komisia tiež vysvetlí pojmy „závažné dôvody týkajúce sa verejného poriadku alebo verejnej bezpečnosti“ a „naliehavé dôvody týkajúce sa verejnej bezpečnosti“. Okrem toho, Komisia pri príležitosti budúcej revízie smernice 2004/38/ES o voľnom pohybe občanov Únie preskúma hraničné hodnoty, s ktorými sú tieto pojmy spojené.

Tieto spresnenia sa vypracujú v oznámení, v ktorom sa poskytnú usmernenia na uplatňovanie práva Únie, ktoré sa týka voľného pohybu jej občanov.
